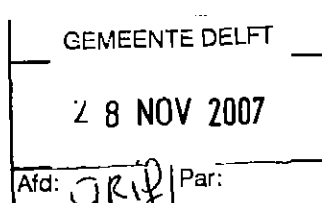

Monique Nieuwpoort

Van: Steinbuch [steinb@dds.nl]
Verzonden: dinsdag 27 november 2007 20.20
Aan: 'Steinbuch'
Onderwerp: Drugsbeleid

Geachte dames en heren,

Hierbij stuur ik u een brief met als titel "Open brief inzake het drugsbeleid" d.d. 27 november 2007.

Bij de brief horen twee bijlagen:

- bijlage 1. Een door oud-ministers en prominente deskundigen ondertekende brief;
- bijlage 2. Een oproep, te ondertekenen door de betreffende functionarissen.

Ik zou u vriendelijk willen vragen om deze stukken ter hand te stellen aan de leden van de Gemeenteraad en aan de leden van het College van Burgemeester en Wethouders.

Bij eventuele vragen kunt u zich tot ondergetekende wenden.

Bij voorbaat dank en met vriendelijke groeten,

Ir. R.T.(Rob) Steinbuch
Secretaris Stichting Drugsbeleid

Damhertlaan 129
3972 DD Driebergen
Tel. 0343-512491
Emailadres steinb@dds.nl

PS Deze brief is onder BCC aan alle gemeenten in Nederland gestuurd

STICHTING DRUGSBELEID

**Secretariaat: Ir. R.T.(Rob) Steinbuch, Damhertlaan 129 3972 DD
Driebergen Tel. 0343-512491 Emailadres steinb@dds.nl**

"De Stichting Drugsbeleid (opgericht 1996) stelt zich ten doel bij te dragen aan de totstandkoming van een drugsbeleid met minder gezondheidsrisico's en minder criminaliteit. Het bestuur bestaat uit onafhankelijke deskundigen en politici. In de Raad van Advies hebben oud-bewindslieden en prominente personen uit medische en juridische kring zitting."

website: www.drugsbeleid.nl

e-mailadres: info@drugsbeleid.nl

aan: De leden van de gemeenteraad
De wethouders
De burgemeester

27 november 2007; onderwerp: Open Brief inzake het drugsbeleid

Geachte dames en heren,

Graag leggen wij U het volgende voor.

Het huidige kabinet maakt pas op de plaats met het drugsbeleid. De lasten van de stagnatie komen terecht bij de gemeenten.

Politie en justitie zijn rond de helft van hun tijd bezig met handhaving van het drugsverbod en het bestrijden van de gevolgen ervan. Toch lukt het hen niet om meer dan rond 10 % van de drugs in beslag te nemen. De overige 90% worden dus in feite overgelaten aan de Wild-West markt van criminele bendes.

Drugs zijn riskant voor de gezondheid. Doet de overheid er niet beter regels te scheppen voor een zo gering en veilig mogelijk gebruik?

Nu komt er begin volgend jaar een gelegenheid tot bezinning. Dan is het 10 jaar geleden dat de VN zich een aantal doelstellingen voor het wereldwijde drugsbeleid oplegden. Deze waren: binnen 10 jaar de productie, handel en vraag uit te roeien of althans aanzienlijk te verminderen
Na 10 jaar zou worden geëvalueerd in hoeverre deze doelstellingen zijn bereikt.

De evaluatie is momenteel in de maak, en wordt volgend jaar maart in de VN te Wenen besproken.

Het ziet er naar uit dat men dan zal overgaan tot een "jaar van reflectie". Reden is dat de doelstellingen niet bij benadering zijn bereikt.

Het moment lijkt dus dáár om het vigerende drugsverbod te heroverwegen. Is het wel effectief? Is de criminaliteit wel aanvaardbaar? Is de angst dat regulering zou leiden tot ongeremd gebruik wel terecht?

De Stichting Drugsbeleid heeft daartoe een tweetal “Open Brieven” over het drugsbeleid opgesteld, die eind van dit jaar worden aangeboden aan Regering en Parlement.

De eerste Open Brief is reeds ondertekend door oud-ministers en prominente deskundigen. Hun namen staan boven de tekst ervan.

De tweede wordt een oproep, te ondertekenen door gemeenteraadsleden, wethouders en burgemeesters.

De beide Open Brieven gaan als bijlage-1 en -2 hierbij. Wij vragen erin ook om concrete maatregelen in Nederland. De oproep tot herbezinning dient er ook toe, de stagnatie in eigen land te doorbreken.

Wij zullen het bijzonder op prijs stellen indien u de Open Brief van gemeentebestuurders (bijlage 2) wilt ondertekenen, en nodigen u graag daartoe uit. U kunt daartoe de onderstaande verklaring invullen en aan ons retourneren

Mogen wij, liefst op korte termijn, uw reactie vernemen?

Met de meeste hoogachting,
Raimond Dufour – voorzitter Stichting Drugsbeleid

Aan: de Stichting Drugsbeleid (via info@drugsbeleid.nl of schriftelijk aan het secretariaatsadres)

Hierbij bericht ik u dat ik bereid ben uw OPEN BRIEF VAN GEMEENTEBESTUURDERS INZAKE HET DRUGSBELEID te ondertekenen. Ik ga akkoord met openbaarmaking van mijn steun.

Naam:
Gemeente:
Politieke partij:
Datum:

Svp uw functie aankruisen:
Gemeenteraadslid:
Wethouder:
Burgemeester:

Bijlagen:

- Bijlage 1: Open brief van oud-ministers e.a.
- Bijlage 2: Open brief van gemeentebestuurders inzake het drugsbeleid.

STICHTING DRUGSBELEID

“De Stichting Drugsbeleid (opgericht 1996) stelt zich ten doel bij te dragen aan de totstandkoming van een drugsbeleid met minder gezondheidsrisico's en minder criminaliteit. Het bestuur bestaat uit onafhankelijke deskundigen en politici. In de Raad van Advies hebben oud-bewindslieden en prominente personen uit medische en juridische kring zitting.”

website: www.drugsbeleid.nl

e-mailadres: info@drugsbeleid.nl

De onderstaande tekst is ondertekend door de volgende oud-ministers:

- mevrouw H. d'Ancona	ex minister van Volksgezondheid,
- mevrouw dr. E. Borst-Eilers	ex minister van Volksgezondheid
- mevrouw M. de Boer	ex minister van VROM
- drs. J.P. Pronk	ex minister van VROM
- H.F. Dijkstal	ex minister van Binnenlandse Zaken
- dr. A. Peper	ex minister van Binnenlandse Zaken
- prof. mr drs. F. Bolkestein	ex minister van Defensie
- dr. J.C. Terlouw	ex minister van Economische Zaken

alsmede door:

- mr H.F. van den Haak	ex president van het Amsterdamse
Gerechtshof
- prof. mr J.C.M. Leijten	ex advocaat-generaal bij de Hoge Raad
- prof. mr J.K. Moltmaker	ex advocaat-generaal bij de Hoge Raad
- prof. mr Th. de Roos	hoogleraar Strafrecht Universiteit Tilburg
- H. Karacaer	ex directeur van Milli Gorus Nederland
- Th.M.G. van Berkestijn	ex secretaris generaal van de Koninklijke
Nederlandse Maatschappij van Geneeskunst
-

27 november 2007

aan: Regering en Parlement

OPEN BRIEF INZAKE DRUGSBELEID

Volgend jaar, in 2008, is het 10 jaar geleden dat de Verenigde Naties in een speciale vergadering te New York, onder het motto “een drugsvrije wereld, dat kunnen we bereiken”, zich een aantal doelstellingen voor de komende 10 jaar oplegden.

Na 10 jaar zou worden geëvalueerd in hoeverre deze doelstellingen zijn bereikt.

De doelstellingen luiden woordelijk:

1. Het uitroeien of aanzienlijk verminderen van de illegale kweek van de cocaplant, de cannabisplant en de opium-papaver tegen het jaar 2008;
2. Het uitroeien of aanzienlijk verminderen van de illegale productie en handel van roesmiddelen waaronder synthetische drugs, en

3. Het bereiken van aanzienlijke en meetbare resultaten op het gebied van vraagreductie tegen het jaar 2008.

Het is overduidelijk dat het komende jaar geen enkele doelstelling ook maar bij benadering zal worden bereikt.

In de afgelopen 10 jaar heeft de wereld miljarden uitgegeven om drugs uit te roeien. Wereldwijd is het drugsgebruik echter eerder gestegen dan gedaald.

Daarnaast is glashelder dat het wereldwijde drugsverbod de illegale drugshandel schatrijk en navenant machtig heeft gemaakt.

Tevens vormt het een motor voor burgeroorlogen en terreurbewegingen. Nederland ondervindt daarvan rechtstreeks de gevolgen in de Antillen en Afghanistan.

Het VN-drugsverbod is dan ook niet alleen een mislukking gebleken vanuit het oogpunt van de verkrijgbaarheid. Het is bovendien in sinistere mate criminogeen.

Het mag daarom niet zo zijn dat volgend jaar in de VN weer wordt besloten tot 'business as usual'.

Ondergetekenden roepen regering en parlement op zich krachtig in te zetten voor een internationale discussie over de uitgangspunten van het VN-drugsbeleid.

Tegelijkertijd dient ook nationaal het drugsverbod fundamenteel aan de orde te worden gesteld.

Ook in Nederland zijn drugs overal te koop. Niet minder dan de helft van de totale criminaliteit is direct of indirect het gevolg van het drugsverbod. Het drugsverbod is kortom niet alleen onmachtig, maar bovendien een gevaar van verbijsterende omvang voor onze rechtsstaat.

Daarom moet de discussie nu gaan over het alternatief. De vraag dus, hoe via het reguleren van productie en verkoop waarborgen geschapen kunnen worden voor drugsgebruik met zo weinig mogelijk schade voor gezondheid en openbare orde.

Onze coffeeshops vormen reeds voor de hele wereld het bewijs dat gereguleerde verkoop van drugs niet leidt tot ongebreidelde toename van gebruik en verslaving.

Zowel het gebruik van cannabis als dat van de overige drugs ligt in Nederland namelijk op een Europees gemiddelde. Het is hier lager dan in sterk repressieve landen als Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de VS.

Ook op het gebied van harddrugs heeft Nederland in de afgelopen decennia met succes initiatieven genomen voor een humaner en meer effectief drugsbeleid. Het ondervindt in het buitenland steeds meer waardering en navolging.

Het huidige beleid in ons land vervult ons echter met grote zorg. Het lijkt gericht op een voortgaande vermindering van het aantal coffeeshops, en op "zero tolerance" bij het bezit van kleine hoeveelheden harddrugs.

Deze koers vermindert het drugsgebruik niet. De “harde lijn” speelt slechts de illegale drugshandel in de kaart!

Ondergetekenden pleiten, integendeel, voor het reguleren van de kweek van hennep ter verkoop in de coffeeshops. Het zal die hele sector uit de schaduw van de criminaliteit trekken.

Daarnaast achten wij proefprojecten noodzakelijk met geregleerde productie en verkoop van de overige drugs.

De wereld snakt naar een alternatief voor de heilloze weg van het drugsverbod. Nederland is, gezien de goede resultaten in het verleden, bij uitstek in de positie nu het voortouw te nemen.

Wij roepen regering en parlement daartoe op!

STICHTING DRUGSBELEID

“De Stichting Drugsbeleid (opgericht 1996) stelt zich ten doel bij te dragen aan de totstandkoming van een drugsbeleid met minder gezondheidsrisico's en minder criminaliteit. Het bestuur bestaat uit onafhankelijke deskundigen en politici. In de Raad van Advies hebben oud-bewindslieden en prominente personen uit medische en juridische kring zitting.”

website: www.drugsbeleid.nl

e-mailadres: info@drugsbeleid.nl

aan: Regering en Parlement

OPEN BRIEF van GEMEENTEBESTUURDERS inzake het DRUGSBELEID

Volgend jaar, in 2008, is het 10 jaar geleden dat de VN in een speciale vergadering te New York, onder het motto “een drugsvrije wereld, dat kunnen we bereiken”, zich een aantal doelstellingen voor de komende 10 jaar oplegden.

Na 10 jaar zou worden geëvalueerd in hoeverre deze doelstellingen zijn bereikt.

De doelstellingen luiden woordelijk:

1. Het uitroeien of aanzienlijk verminderen van de illegale kweek van de cocoplant, de cannabisplant en de opium-papaver tegen het jaar 2008.
2. Het uitroeien of aanzienlijk verminderen van de illegale productie en handel van roesmiddelen waaronder synthetische drugs, en
3. Het bereiken van aanzienlijke en meetbare resultaten op het gebied van vraagreductie tegen het jaar 2008.

Het is overduidelijk dat het komende jaar geen enkele doelstelling ook maar bij benadering zal worden bereikt.

In de afgelopen 10 jaar heeft de wereld miljarden uitgegeven om drugs uit te roeien. Wereldwijd is het drugsgebruik echter eerder gestegen dan gedaald.

Daarnaast heeft het drugsverbod de illegale drugshandel schatrijk en navenant machtig gemaakt.

Het VN-drugsverbod is dan ook niet alleen een mislukking gebleken vanuit het oogpunt van de verkrijgbaarheid. Het is bovendien in sinistere mate criminogeen.

Het mag daarom niet zo zijn dat volgend jaar in de VN weer wordt besloten tot ‘business as usual’.

Ondergetekenden roepen regering en parlement op zich krachtig in te zetten voor een internationale discussie over de uitgangspunten van het VN-drugsbeleid.

Tegelijkertijd echter dient ook nationaal het drugsverbod fundamenteel aan de orde te worden gesteld.

Ook in Nederland is het drugsverbod een mislukking gebleken met fatale gevolgen.

Drugs zijn overal te koop, en de prijzen zijn eerder gedaald dan gestegen. Het gebruik lijkt zich, evenals in vergelijkbare landen, globaal genomen te stabiliseren.

Echter is niet minder dan de helft van de totale criminaliteit in ons land direct of indirect het gevolg van het drugsverbod. Gemeenten ervaren deze direct:

- van overlast en delicten begaan door verslaafden, tot straatdealers en drugsrunners,
- van cannabiskweek in woonhuizen, tot laboratoria voor synthetische drugs,
- van dubieuze transacties met onroerend goed, tot afrekeningen tussen drugshandelaars, met soms ook dodelijke slachtoffers onder omstanders.

Het drugsverbod is, kortom, niet alleen onmachtig maar bovendien een gevaar van verbijsterende ernst en omvang voor onze rechtsstaat.

Daarom moet de discussie nu gaan over het alternatief. De vraag dus, hoe via het reguleren van productie en verkoop waarborgen geschapen kunnen worden voor drugsgebruik met zo weinig mogelijk schade voor gezondheid en openbare orde.

Onze coffeeshops tonen aan dat gereguleerde verkoop van drugs niet leidt tot ongebreidelde toename van gebruik en verslaving.

Zowel het gebruik van cannabis als dat van de overige drugs ligt in Nederland namelijk op een Europees gemiddelde. Het is hier lager dan in sterk repressieve landen als Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de VS.

Ook op het gebied van harddrugs heeft Nederland in de afgelopen decennia met succes initiatieven genomen voor een humaner en meer effectief drugsbeleid.

Het huidige kabinetsbeleid vervult ons echter met grote zorg. Het lijkt gericht op een steeds verdere vermindering van het aantal coffeeshops, en op “zero tolerance” bij het bezit van kleine hoeveelheden harddrugs.

Deze koers vermindert het drugsgebruik niet. De “harde lijn” speelt slechts de illegale drugshandel in de kaart!

Ondergetekenden pleiten, integendeel, voor het reguleren van de kweek van hennep ter verkoop in de coffeeshops. De Tweede Kamer heeft zich al tweemaal bij motie ervoor uitgesproken.

Het regeerakkoord stelt dat geen experimenten op dit punt zullen plaatsvinden. Welnu, een algemeen geldende regeling kan ook zonder proefprojecten worden ingevoerd. Daartoe wordt aan de huidige AHOJG-criteria voor coffeeshops een

6^e criterium toegevoegd: de T van Teelt. Coffeeshops mogen –na een korte overgangsperiode- slechts cannabis verkopen van gereguleerde telers, die uitsluitend mogen leveren aan erkende coffeeshops.

Gemeenten zijn uitstekend in staat daarop toezicht te houden. Zo geraakt die hele sector uit de schaduw van de criminaliteit.

Daarnaast achten wij proefprojecten noodzakelijk met gereguleerde productie en verkoop van de overige drugs.

De wereld smakt naar een alternatief voor de heilloze weg van het drugsverbod. Nederland is, gezien de goede resultaten in het verleden, bij uitstek in de positie nu het voortouw te nemen. **Wij als gemeentebestuurders staan in de startblokken om actie te ondernemen. Regering en parlement: stel ons ertoe in staat !**
